

Oče dolži lojaliste, da so mu umorili sina na Španskem

Sin je odšel z drugimi k lojalistom v Španijo. Toda ko se je hotel vrniti, so ga lastni lojalisti umorili, da ne bi povedal v Ameriki, kaj počno v Španiji komunisti.

Washington, D. C. — Max-well M. Walach iz Detroita, je obdolžil pred Diesovim preiskovalnim odborom nekega Tony Di Maio iz New Yorka, ki je služil v španski lojalistični armadi, da je umoril njegovega sina in šest drugih ameriških fantov, ki so tudi služili v lojalistični armadi. Walach pravi, da je imel Di Maio poveljstvo nad nekim gradom v Španiji, kjer je bil njegov sin Albert, star 23 let, obenem z drugimi ameriški fanti zaprt. Ti so bili odšli leta 1937 v Španijo, da se bodo borili na strani lojalistov.

"Kolikor razumem," je rekel Walach, "je ta Di Maio morilec mojega sina in drugih ameriških fantov, katerih trupla so dobili na dvorišču tistega gradu. Ameriški fantje so bili umorjeni od lojalistov samih, da ne bi mogli pripovedovati o 'lojalističnem raketirstvu'."

Di Maio je bil navzoč, ko ga je Walach pred odborom obdolžil umora. On in trije drugi bivši lojalistični veterani so čakali na pričevanje. Po Wallachovi obdolžitvi so se naglo posvetovali s svojim odvetnikom.

Walach je pripovedoval, da je šel njegov sin leta 1937 z drugimi lojalističnimi novinci v

Španijo. Ker ni dlje časa slišal od njega, je naprosil ameriški državni oddelek, naj bi mu pomagal najti sina. Končno ga je 6. marca 1938 državni oddelek obvestil, da je bil njegov sin Albert odpuščen iz lojalistične armade in da bo kmalu odšel iz Španije. Toda ni se vrnil zato je oče poizvedoval dalje za njim. Zvedel je, da je bil zaprt v gradu Defells zunaj Barcelone in poveljnik gradu je bil Tony Di Maio.

Walach je zatem prebral pismo, ki ga je pisal nek drug ameriški fant, ki je bil istočasno zaprt na omenjenem gradu. V pismu pravi, da so mladega Wallacha strahovito pretepli in ga neke noči odpeljali. "Bojim se, da so ga umorili," se je končalo pismo.

Walach pravi, da je bil njegov sin z drugimi pridržan v Španiji, da se ne bi mogel vrniti v Ameriko, da bi povedal o svojih doživljajih.

"Z rekruti so slabše postopali kot s psi. Tisti, ki so imeli poveljstvo nad Lincolnovo brigado, so večkrat poskušali mojega sina umoriti. Ni so hoteli, da bi se fantje vrnili domov, da bi tukaj povedali, kaj so počnili v Španiji."

NAJNOVEJSE VOJNE VESTI

LONDON, 14. apr. — Angleške čete so na potu v Norveško. Angleška mornarica je položila mine v Baltiku, ravno pred nosom Nemčije. S tem je odrezana pot nemškim ladjam do Švedske. Mine so posejane v Baltiku na vsem severnem obrežju Nemčije prav do Litve.

LONDON, 15. apr. — Nemška bojna ladja 'Admiral Scheer', ponos nemške mornarice, je bila torpedirana. Angleži so potopili ali zajeli 22 nemških transportnih in provijantnih ladij.

STOCKHOLM, 14. apr. — Na norveški fronti so stopili danes prvič v akcijo švedski in finski prostovoljci, ki bodo skupno z Norvežani skušali ustaviti prodiranje nemških čet v notranjost Norveške.

Železniška nesreča

V soboto zjutraj se je zgodila na železniškem križišču Babbitt Rd., nesreča, v kateri je izgubil življenje John Hogan, star 28 let, stanujoč na 642 E. 240th St. Hogan je zavozil z avtom v lokomotivo Nickel Plate vlaka, ki je vrgla avto v zrak. Delj avta so razbili šipe pri vlaku in ranili par oseb v vlaku. Kakor se je videlo v snegu na cesti, se je Hogan avto drsal 20 čevljev, predno predno je zadel v lokomotivo. Najbrže je hotel avto ustaviti, pa ga na ledeni cesti ni mogel. Signalne luči na križišču so delovale.

Izid kegljaške tekme

Včeraj se je vršil kegljaški turnir Slovenske ženske zveze v SDD na Waterloo Rd., ki je vsestransko sijajno uspel. Tekmovalo je 14 skupin in na prvem mestu je ostala skupina podružnice št. 25, pri kateri so kegljale Ann Burdell, Albina Novak, Margaret Klaus, Angela Pozelnik in Alice Meglich. Več o razdeljenih nagradah še poročamo.

Francozi poročajo, da so začeli Nemci napadati na zapadni fronti, toda brez uspeha

Pariz, 14. aprila. — Francosko vrhovno poveljstvo poroča, da je nemška infanterija napravila več izpadov na francoske postojanke v bližini luksemburške meje. Napad pehote je bil spremljan od topništva. Toda francoske čete so odbile napade pred žičnimi ograjami med obojema frontama. Koliko nemških čet se je udeležilo napada, se ne poroča. Pred napadom pehote je začela nemška artilerija strahovito obsipavati francoske postojanke in kmalu nato se je vsula nemška pehota proti

Pozor, dekleta!

Tyler, Texas. — M. L. Brown, ki je zaprt v tukajšnji jetnišnici pravi, da je pripravljen poročiti vsako žensko v starosti 30 do 50 let. Toda srečna nevesta mora prej položiti \$1.000 varščine, da bo prišel Brown iz ječe, kjer sedi radi poverbe. Po poklicu je brivec, star 45 let. Ženin ni izbirčen in pravi, da bo poročil prvo, ki bo položila zanj varščino.

V Nemčiji kar naprej preganjajo katoličane

Rim. — Iz Vatikana se poroča, da se v Nemčiji vrši kar naprej propaganda proti katoličanom in to zlasti v bivši Avstriji. Od marca 1939 do danes so Nemci zaprli v Inomostu ter v južni in severni Tirolski pet cerkva in 24 kapelic, tri duhovnike so poslali v konfinacijo, 55 jih je bilo aretiranih, 28 jih je dobilo prepoved učiti v šoli, 100 jih ne sme učiti v šolah verouk in 93 je bila odrečena državna podpora.

Dalje so Nemci zaprli 52 katoliških šol in 170 raznih katoliških zavodov. Sedem samostanov so zaprli in v njih nadomestili vojaške in civilne urade, premoženje je pa zaplenila vlada. Večinoma vse katoliške organizacije so razpustili.

Nadalje so ustavili tiskanje 150 katoliških dnevnikov in enemu tedniku. Dve katoliški tiskarni je vlada prevzela za tiskanje državnih listin.

"Gori" ni več snega

Vremenski prerok trdi, da so te dni pometli zadnje snežne smeti, ki so se še nahajale "tam gori" in da ga za te revne zemljane nimajo za zdaj več v zalogi. Od pacifične obale je na potu gorko vreme, ki se nam sicer ne bliža z ekspresom, vendar bo pa kmalu tukaj.

Narvik je zdaj v angleški oblasti

Roosevelt ostro obsoja nemško invazijo v Skandinavijo

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je v uradni izjavi obsodil nemško invazijo v Dansko in Norveško ter rekel, če hoče civilizacija obstati, morajo močni sosedje spoštovati pravice malih narodov do samostojnosti.

To je bila prva Rooseveltova uradna izjava, odkar je vpadla Nemčija v Skandinavijo. Roosevelt je rekel: "Sila in vojaški napadi so zopet na pohodu proti malim narodom in sicer zdaj na Dansko in Norveško. Da dva naroda sta obdržala skozi generacije spoštovanje in budovanje ne samo od ameriškega naroda, ampak vseh narodov, ker sta imela v obziru najvišje standarde narodnega in mednarodnega zadržanja. Vlada Zed. hrzav je ob priliki te invazije izrazila kar najstrožjo obsodbo proti taki nezakoniti rabi sile. Če hoče civilizacija ostati, morajo močnejši sosedje spoštovati pravice malih narodov do neodvisnosti, do njih ozemlja in pravice do samovlade."

Zed. države zahtevajo varnost svojih ladij

Washington, D. C. — Ameriška vlada je obvestila Anglijo, Nemčijo in Norveško, da se bodo trije ameriški parniki, ki se nahajajo v vojni zoni, v kratkem podali proti domu ter zahteva od vojskujočih držav, da tem ladjam zagotovijo vso varnost. Dve ladiji sta v norveškem pristanišču Bergen, ena je pa v Trondheimu.

Iz nekega švedskega mesta blizu norveške meje se je oglasila Mrs. J. Borden Harriman, ki je ameriška poslanka za Norveško. Mrs. Harriman pravi, da bo poskusila priti kmalu zopet v stik z norveško vlado. Državni tajnik Hull je brzojavno čestital Mrs. Harriman na njenem pogumu, s katerim je izvrševala svoje dolžnosti v teh kritičnih dneh.

Cestni bondi

Okrajni komisarji so odločili, da bodo dali v primarnih volitvah na glasovanje za odobritev cestnih bondov v vsoti \$4.500.000. Če bodo clevelandski volivci te bonde odobrili, bo prispevala država Ohio in federalna vlada toliko, da se bo zgradilo cest v vrednosti \$20.000.000. Med projekti je tudi nova cesta skozi Bratenahl.

Angleži so potopili sedem nemških križark. Preko 1.000 mož nemške posadke je ubitih. Nemci beže iz Narvika.

London, 14. aprila. — Angleški mornariško poveljstvo je danes potom radia naznanilo, da je angleška mornarica v posesti Narvika, važnega norveškega pristanišča, iz katerega so Nemci dobivali vso rudo iz Skandinavije. Narvik je prvo norveško mesto, katerega so Angleži vzeli Nemcem.

Angleži so poslali v Narvik svojo bojno mornarico ter pri tem potopili sedem nemških križark. Ogromna angleška bojna ladja Warspite, ki je igrala važno vlogo v zadnji svetovni vojni v bitki pri Jutlandu, je vodila angleško brodogve v ozek fjord Narvik. Angleška mornarica je uničila nemške obrežne baterije in potem potopila sedem nemških rušilcev, ki so se nahajali pred in za mestom Narvikom. Računa se, da je bilo pri tem ubitih več kot en tisoč mož nemške posadke. Angleška mornarica ne pravi, če je izkrcala kaj svojih čet na obrežje, toda poročila iz Stockholma to zatrjujejo.

Admiraliteta poroča sledeče: "Odkar je v sredo napadla naša flotila nemške rušilce v Narviku, smo imeli Nemce obkoljene v pristanišču. Danes opoldne je začela naša flotila prodirati v fjordu z namenom, da bi napadla nemške rušilce v pristanišču Oslo.

Stockholm, 14. aprila. — Danes zjutraj so nemške čete zaleze najmanj tri norveške mesta na južnovzhodnem delu Norveške. Norvežani se krepko ustavljajo, toda se morajo umakati pred nemško premočjo, ki pridora proti glavnemu mestu Oslo.

Vzdržite! Pomoč prihaja!

London, 14. apr. — Angleški kralj je poslal norveškemu kralju in narodu potom radia sledeče vzpodbudne besede: "Moje v vsega angleškega naroda občudovanje na pogumu, ki ga je pokazalo Vaše veličanstvo in Vaš narod. V tem, ko globoko sočustvujemo z Norveško v tej preizkušnji, zagotavljam Vaše veličanstvo, da bo moja vlada s sodelovanjem francoske vlade prinesla vso svojo možno pomoč Norveški, da bodo zavezniške čete obenem z norveškimi ramorami strle ta najnovejši nemški znak brezobzirne nasilnosti."

Angleško poveljstvo je poslalo kralju. "Popolnoma sem izčrpan," je rekel 67 letni kralj. "Odkar sem zapustil glavno mesto Oslo zadnji torek, se nisem več sezul in skoro da nisem zatihtel po radiu navodila, kakor naj se ustavljajo Nemcem. Sekajo naj drevje in ga mečejo čez ceste, razdirajo naj mostove zgraditi kaj tako groznega."

Zadnje streljanje!

Euclid Rifle klub ima jutri večer zadnje streljanje v dvorani. Prvega maja bo odprta fronta že zunaj na Močilnikarjevem strelišču. Zato se prosi vse člane, da pridejo jutri večer ob osmih v dvorano, da se dostojno poslovijo od nje. Slovo se bo praznovalo z štajerskim gužlajem in kar spada zraven. Vsak naj pripelje s seboj tudi svojo boljšo polovico, da bo pomagala nositi bradikot slovesa od dvorane. — Jim Sepic, predsednik.

Važna seja

Danes zvečer ob 7:30 se vrši seja mlad. pev. zbora SDD na Waterloo Rd. Starši so prošeni, da se udeležijo seje v polnem številu.

Nov grob

V Polyclinic bolnišnici je preminul Anton Makše, star 63 let. Stanoval je na 1095 E. 67th St. Pogreb se bo vršil pod vodstvom Frank Zakrjaška. Podrobnosti poročamo jutri.

Zadnji dan registracije

Kdor hoče voliti v primarnih volitvah 14. maja in še ni registriran, more to storiti še danes pri volivnem odboru v City Hall, ki bo odprt do devetih zvečer. Vseh registriranih volivcev do sobote večer je bilo 481.000, kar je rekordno število.

Nov župnik v Ribnici

Iz stare domovine se nam poroča, da je bil imenovan za župnika v Ribnici na Dolenjskem g. Viktor Demšar, dozdaj rektor v Škofji Loki. G. Demšar je brat slovenskega stavbenika Mr. Joseph Demšarja iz Clevelanda.

Nemčija trdi, da ima popolnoma v oblasti Norveško in da prihajajo vedno nove čete

Berlin, 14. apr. — Nemčija pravi, da bo lahko kljubovala vsej zavezniški sili v Skandinaviji, odkoder je ne morejo več pregnati. Nemške pozicije v Skandinaviji so nezavzetne tudi pri najsilnejšem napadu sovražnika, trdi nemška vlada.

Nemška vlada je izdala sledeče uradno poročilo: "Bojna letala so v Severnem morju prese- netila dve angleški podmornici, ki sta se dvignili iz vode in obe hkrati potopili. Nemška letala so potopila tudi angleško križarko York.

Nemško vojaštvo je zaplenilo vse norveške bojne ladje, ki jih je našlo v raznih norveških pri-

staniščih. Iz Nemčije vozijo letala neprestano vojaštvo v Norveško. Nemške čete so zasedle norveško železnico, ki vozi v Narvik, po kateri so vozili železno rudo iz Švedske v Narvik.

Pri včerajšnjem spopadu med letali so Angleži izgubili 12 letal, Nemci pa samo pet. Poročilo, da so Angleži posejali mine v Severnem morju, ter v ožini med Dansko in Švedsko, ne odgovarja resnici, trdijo Nemci, ker angleške ladje ne morejo v te kraje. Kljub vsem tem samozavestnim poročilom, pa izražajo mnogi Nemci v Berlinu bojazen, da pripravljaja Anglija nekaj izvanrednega.

SIJAJNA OTVORITEV JUG. KONZULATA

Včeraj se je zbralo lepo število naroda k uradni otvoritvi jugoslovanskega konzulata v SND na St. Clair Ave. Srbski narod so zastopali: Ivan in George Milovanović, Mr. in Mrs. Dan Žigoric in Peter Komlenić, Hrvat Steve Lučić in M. Žulić. Lepo so se postavile Prislanci kadetnje od Slovenske ženske zveze, ki so bile kot častna straža pri razvitih zastavah obenem s četo O'Donnellovih pomožnih šerifov.

Med prisotnimi smo opazili Mrs. Albino Novak, urednico Zarje, Mr. John Gornika, glavnega tajnika SDZ, Mr. Louis Rozmana, urednika Glasa SDZ in mnogo drugih. Program je vodil Mr. Lugonja, tajnik Srbskega pevskega saveza.

Konzulu dr. Mallyu je bila izročena jugoslovanska zastava, katero je razobesil kapetan ju-

Mestni uslužbenci

Število mestnih uslužbencev v Clevelandu se viša in niža, menda ne po potrebi, ampak po želji administracije. Tako je bilo pred županskimi volitvami lanskega leta 12.100 uslužbencev, v novembru po volitvah jih je bilo pa že samo 11.500.

Na Balkanu pričakujejo vsak čas Nemce

Bucharest, 14. aprila. — Iz zanesljivih virov se poroča, da so pri Bratislavi pripravljeni trije nemški topniški čolni, da zaplovejo vsak čas doli po Donavi na Balkan. Ob istem času se poroča, da je šlo preko Ogrske na Romunsko na tisoče "turistov" v Romunsko, ki da so v resnici nemški vojaki, ki hite v Romunijo kot predstraže.

V Belgradu je vlada obvestila tujezemne poslanike, da je Nemčija posvarila Jugoslavijo in Romunsko, da bo prišla na Balkan, da zavaruje nemške ladije, če se bo vršila še nadalje nad njimi kak sabotaza.

V Budimpešti so se sešli k zunanji minister Molotov izročil romunskemu poslaniku v Moskvi pritožbo radi nekaterih incidentov na romunsko-ruski meji. Ker romunska vlada ne ve o tem nič, hoče Sovjetija najbrže najti kak vzrok, da bi vpadla v Romunijo.

V Jugoslaviji in Grčiji je zbudilo veliko pozornost poročilo, da je prišlo v Albanijo okrog 25.000 italijanskih "kolonistov." Enako število jih je prišlo v glavno mesto Albanije, Tirano, tudi pred 14 dnevi. V Jugoslaviji so prebrani, da to niso nobeni kolonisti, ampak preoblečeni italijanski vojaki.

WINNETOU

Po nemškem avtoru K. Maya

Zunaj na zvezdnatem obzorju se je zasvetila nova zvezda, čisto nizko pri tleh je visela. Pa čudna zvezda —. Naraščala je, zdela se je da prihaja bliže. Razcepila se je v dve zvezdi. Ti-sti dve zvezdi sta bili luči žarometna na lokomotivi.

Vlak je prihajal. Moj čas je prišel.

Ukresal sem ogenj in zažgal grmado. Visoko je zaplamlata, gotovo so jo videli že tudi z vlaka.

Bobnenje je prihajalo vse bliže, že se je videl tudi svetli stožec, ki sta ga sekala žarometna v temno noč. Le še minuto pa bo vlak pridrvel.

Prižgal sem baklo ob grmadi, kolobaril s njo krog glave in hitel vlak naproti. Strojnik je opazil znamenje, presunljivo je zazvižgal stroj, zavore so zahreščale in se oprijemale kolesja, oglušujoče ropotanje, si-kanje, bobnenje in šumenje — in vlak se je ustavil tip pred grmado.

Pohitel sem za njim, pustil me je zadaj.

Strojnik se je sklonil z visokega pločnika.

"Haloo, mož —! Kaj se je zgodilo? Čemu dajate znamenja? Želite z nami potovati?"

"Ne, sir! Še vam bi svetoval, da izstopite."

"Kaj še! Nam na misel ne prihaja! Čemu pa bi naj izstopili tule sredi puste prerije?"

"Pa bodele le!"

"Ali se je kaj pripetilo? Kdo ste?"

"Tamle spredaj, kakih šest milj odtod, prežijo na vlak Indijanci. Progo so razdrli, napasti vas mislijo."

"Kaj pravite —!? Indijanci —? Sdeath —! Ali je res, mož, ali se šalite?"

"Ne vem, čemu bi se naj šalil!"

Vlakovodja je izstopil in prišel bliže.

"Kaj bi radi?"

"Rdečkarji so baje tamle spredaj, pravi," je odgovoril strojnik in kazal na mene.

"Rdečkarji —? Res —? Ste jih videli?"

"Videl in zalezoval."

"Katerega rodu?"

"Ogellalle."

"Najdivnejši izmed vseh! Koliko?"

"Približno šestdeset."

"Vraga —! Tretjkrat je že letos, da ti lopovi napadejo vlak! Ampak topot jim bomo posvetili! Sem si že davno želel prilike, da bi jim pošteno zagodel."

"Kako daleč so odtod?"

"Šest milj."

"Tako blizu —? Zagrnite žaromete, strojnik! Lopovi imajo ostre oči."

"Čujte, master, zelo smo vam hvaležni, da ste nas posvarili! Prerjiski lovec ste, kakor vidim na vaši obleki —?"

"Približno nekaj takega, da."

"Ste sami?"

"Ne. Tovariša imam, pri rdečkarjih je ostal, opazuje jih in čaka na nas."

"Jako pametno ste ukrenili! Sicer pa vsa stvar ni prav nič nevarna, še celo zelo prijetno zabavo nam obeta."

Nisem prav razumel, ali misli mož resno ali govori v šali. Da bi bilo šestdeset Ogellall "prijetna zabava," tega še nisem čul.

Pa najbrž je hotel le popotniške pomiriti. Prihiti so seveda iz vseh vozov, popraševali, vzklikali in se drenjali krog nas. Miril jih je, utihnili so pa poslušali.

"Zalogo zlata in srebra imate natovorjeno?" sem vprašal vlakovodjo.

"Kdo pravi?"

"Rdečkarji. Njihov vodja je neki belokozec. Zdi se vobče, da jim je on nasvetoval napad na

vlak in da ga tudi sam pripravljajo, Ogellalle pa si je najel za pomoč. Vlak mislijo izropati, zlato in srebro bo dobil beli izdajalec, drugo blago pa Indijanci. In vaše skalpe seveda tudi!" sem hudomušno pridjal.

Preslišal je opombo in se jezil:

"Odkod pa lopov ve, kaj smo natovorili?"

"Menda mu je neki železniški uradnik povedal."

"Uradnik —? Niste zvedeli za njegovo ime?"

"Zal ne. In tudi tega nisem zvedel, ali je uradnik tajnost prostovoljno izdal, ali pa mu jo je beli zločinec kakorkoli izvalil."

"Mu bomo že prišli na sled, da le zločinca dobimo, ki nam je napad pripravil! In upam, da ga dobimo!"

Ampak, povejte, master, kako vam je ime, da bomo vedeli, kako naj vas kličemo!"

"Mojemu tovarišu je ime Sans ear. Meni pa —."

"Sans ear —? Vsi vrage —! Vrl deček, ki bo pri napadu zalagal za tri druge!"

"In vi?"

"Meni pa pravijo na preriji Old Shatterhand."

"Old Shatterhand —? Tisti, ki so ga pred tremi meseci Siouxi gonili gori v Montani in ki je vso dolgo pot ob Yellow Stonu od Snežnika do Fort Uniona v treh dneh na smučeh prevozil —?"

"Da."

"Sir, mnogo sem že čul o vas in res vesel sem, da vas vidim!"

Ampak, poslušajte! Ali niste pred nedavnim časom tudi rešili neki vlak nesreče?"

"Da."

"In Parrano, beli poglavar Siouxov, je vlak napadel?"

"Da. Tistikrat sem bil v družbi Winnetoua, poglavarja Apačev, najslavnejšega Indijanca prerije in gorovja."

Toda, sir, prosim, ukrenite nekaj! Rdečkarji vejo čisto natančno, kedar mora vlak tod mimo privoziti, pa bi zasumili izdajstvo, če se bomo predolgo obotavljali."

"Čisto prav ste povedali! Toda preden kaj ukrenem, moram vedeti, kak je položaj tamle spredaj pri sovražniku. Kdor misli sovražnika s pridom napasti, mora predvsem vedeti za njegove postojanke."

"Govorite kakor kak vojskovodja, sir, pa žal vam na vaše vprašanje ne morem nič točnega odgovoriti. Kar vem, sem vam že povedal. Na lastna ušesa sem slišal, da pripravljajo napad in da mislijo vlak izropati, sam sem videl, da so se priplazili na nasip in da trgajo tračnice. Prišel sem, da vas posvarim. Ne čakajte, da bodo rdeči pripravljeni! O sovražnikovih postojankah in drugih takih vprašanjih ne vem ničesar, ker sem odšel, preden so si sovražniki postojanke izbrali. Moj tovariš Sans ear bo vedel več poročati. Ko sem dejal, da nekaj ukrenite, sem hotel le zvedeti, ali vobče mislite napasti Indijance ali ne."

"Seveda jih mislimo napasti, se razume, seveda!" je vneto hitel odgovarjati. "Odgovoren sem za vlak, dolžnost mi velevala, da tem zločincem enkrat in za vselej zagrenim poželenje po naših tovorih. Vi in vaš tovariš, vidva vendar ne moreta sama napasti Indijance, preslaba sta za —"

"Pshaw —! Kaj smeja in moreva, to že sama veva in bolje veva ko vsi drugi. Sans ear je danes ob belem dnevu napadel štiri Ogellalle in jih v dveh minutah upihnil in povem vam, da bova čisto sama nekaj tucatov Ogellall poslala v večna lovišča, pa vas niti ne potrebujejo."

Ne gre pri takem napadu

1940	APRIL	1940
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

APRIL

19.—M. L. O'Donnell (šerif) ples v avditoriju SND.

20.—St. Joseph Cadets, št. 169 KSKJ priredi ples v Slov. domu na Holmes Ave.

20.—Rainbow Frolic, Y.L.S. Club v Twilight Ballroom, 6025 St. Clair Ave.

21.—Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

21.—Mladinski pevski zbor Slovenski dom na Holmes Ave. priredi spomladanski koncert.

21.—Spomladanski koncert samostojne Zarje.

27.—Podružnica št. 50 SZZ plesna veselica v SND.

28.—Dramsko dr. Ivan Cankar predstava in ples v avditoriju SND.

28.—Pevski zbor Cvjet priredi koncert v SDD na Prince Ave.

28.—Pevski zbor Adria priredi koncert in ples v Društvenem domu na Recher Ave.

MAJ

2.—Cuyahoga County Opera Ass'n opera v avditoriju SND.

4.—Častna straža SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

4.—Skupna društva fare sv. Vida prirede plesno veselico v Twilight Ballroom (Grdinova dvorana).

5.—Mlad. zbor Slavčki priredi koncert v SND na St. Clair Ave.

5.—Pevsko društvo Planina priredi koncert v SND, Maple Heights.

5.—Samostojno društvo sv. Alojzija praznuje 40 letnico v SND na 80. cesti z lepim programom.

5.—Podružnica št. 10 SZZ Materinsko proslavo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

5.—Podružnica št. 14 SZZ proslavlja Materinski dan v Slov. društv. domu na Recher Ave.

11.—Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

12.—Spomladanska prireditve mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

12.—Podružnica št. 21 SZZ v West Parku priredi Materinsko proslavo v Jugoslovanskem narodnem domu v W. Parku.

12.—Mladinska šola SND spomladanska prireditve v avditoriju SND.

12.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

26.—Jugosl. narodni dom v West Parku praznuje 20 letnico s popoldanskim programom, zvečer ples.

JUNI

2.—Proslava 125. obletnice slovenskega pesnika Valentin Vodnika in volitve ljubljanskega župana za leto 1941.

2.—Društvo sv. Križa, št. 214 KSKJ ima piknik v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave.

2.—Društvo sv. Vida št. 25 piknik na Pintarjevi farmi.

9.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

9.—Društvo Doslužencev priredi piknik na Stuškovi farmah.

15.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Pevsko društvo Jadran priredi piknik na Pintarjevi farmi.

23.—Piknik Slovenske šole SND na Močilnikarjevi farmi.

23.—Dom zapadnih Slovencev proslavlja prvo obletnico s piknikom na 6818 Denison Ave.

23.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi piknik na Pintarjevi farmi; bogat program in nagrade za stare in mlade.

30.—Piknik mlad. pev. zbora Slovenskega doma na Stuškovi farmi.

18.—Federacija Slovenskih narodnih domov priredi pevski program z sodelovanjem vseh pevskih zborov.

25.—Zveza društev Najsv. Imena priredi slovenski Baragov dan v Brae Burn Garden, 25000 Euclid Ave.

25.—Društvo Soča, št. 26 SDZ priredi piknik v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

8.—Podružnica št. 32 SZZ obhaja 11. obletnico ustanovitve.

22.—Društvo "Tabor" št. 139 SNPJ proslava 30 letnice v SDD na Prince Ave.

OKTOBER

6.—Mladinski zbor Slavčki imajo prireditve v SND na St. Clair Ave.

12.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

12.—Društvo Martha Washington št. 38, SDZ, prireja ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Igra Johnny Pecon in njegova godba.

26.—Slov. zadružna zveza priredi zabavni večer v Slov. domu na Holmes Ave.

NOVEMBER

3.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi plesno izbrano program v obeh dvoranah Slovenskega doma na Holmes Ave.

17.—Slov. pevsko društvo Lira priredi koncert v SND.

DECEMBER

22.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

IZ PRIMORJA

—Podgraje, februarja 1940.

—Iz neznanih vzrokov so odpeljali v reške zapore takajšnje domačine in rezervnega oficirja Ivana Potočnika. Aretiranec ima učiteljsko diplomu, a je bil že dalj časa brez posla. Še pred nedavnim se je poročil v upanju, da mu bo kot poročenemu lažje dobiti službo učitelja ali pa kako drugo primerno mesto.

—Reka, marca 1940. — Dne 26 februarja je reški prefekt obiskal v spremstvu drugih predstavnikov oblasti premogovniške lignite v okolici Ilirske Bistrice. V njegovom spremstvu so bili tudi odličniki krajevnih fašističnih organizacij ter koncesionar premogovnikov ing. Leonardo D'Acquista, ki že pet let raziskuje okolišni teren s svojimi sredstvi, da bi našel bogatejše sklade premoga. Prefekt se je tudi podal v rove nekaterih premogovnikov in se je uveril o izvršenem delu na tem področju ter prav tako o kakovosti izkopanega premoga in o daljnih možnostih razvoja. Da je tudi navodila, kako naj delo napreduje in kako naj bi se dosegla najvišja količina premoga, ki ga Italija v sedanjem času tako krvavo potrebuje. Prav tako se je prefekt zanimal za položaj kmetovalcev ter je obiskal tudi kmetijsko zadrugo.

—Trnovo pri Il. Bistrici, februarja 1940. — Kakor vsemu, je tudi lesu in lesnim proizvodom cena izredno poskočila. Če ne bi bili naši kmetje takoj po svetovni vojni izsekali svojih gozdov, bi danes našli v njih "zlato Ameriko," saj dobi danes naš kmet za voz jelovih hlodov cca 600. — Lir. Povpraševanje po rastočem, sekane in rezanem lesu je iz dneva v dan večje. — Pred kratkim je uprava veleposestva princa Waldenburga priredila dražbo za prodajo velikega kompleksa jelovega rastočega lesa. Zanimanje za dražbo je bilo izredno veliko, tako tudi število interesentov zato nič čudnega, če je uprava prodala kubični meter jelovine na panju po 280. — Lir! Les je izdrazil lastnik tovarne za predelovanje lesa v Koritnicah, ki je tudi takoj pričel z izsekavanjem gozda.

Nekako istočasno je domačin, industrijalec Viktor Tomšič iz Il. Bistrice kupil v državnih gozdovih večjo količino lesa na panju, in sicer jelovega, ki ga je plačal celo po 290. — Lir za kubični meter! Toda kljub dobri konjunkturi je bil industrijalec Tomšič primoran pred časom odsloniti večje število delavcev, ker je radi izrednega mraza nastal v vsem prometu velik zastoj, ki je oviral tudi delo v gozdovih in po tovarnah.

—Reka. — Poročali smo da je bil med drugimi aretiran Skok Jože, po domače Blažev, doma iz Topolca pri Trnovem. Pred dnevi je bil radi mladostnosti izpuščen iz zaporov in poslan domov s policijskim nadzorstvom za dobo dveh let.

—Smrtna kosa. V Gorici je po kratki bolezni nepričakovano umrla gđ. Lojzika Kranj, lastnica dobro znane "Kranjeve gostilne" na Senenskem trgu.

—Žrtev zime. Krojaški mojster Vincencij Kogoj, star 33 let, ki je že dolgo let sam izvrševal svojo obrt v Batah na Banjski planoti, se je v ponedeljek 29. januarja vračal s svojega rojstnega doma v Zg. Lokovcu, kamor je bil šel k domačinom na obisk, na svoje stanovanje v Bate. Na poti ga je zajela divja letošnja zima in ga zmešala. Ko so njegovi domači po treh dneh zvedeli, da se ni vrnil v Bate, so to naznanili oblastu. Vse iskanje je bilo pa zaman. Šele čez teden dni, na predpustni ponedeljek, se je Vincencij sam privlekel ves izčrpan do neke hiše v Avšku. Bil je v vročici in se mu je bledlo. Zmedeno je povedal, da je vdril štiri dni v nekem seniku, neko noč je pa prespal pod snegom. V teh groznih dneh je nekje tudi padel in se močno ranil na srčni strani oprsja. Ko se je nekoliko okrepčal, je krenil ves bolan proti Koprivšču k sorodnikom. Tam se mu je na pustni dan zdravstveno stanje precej zboljšalo, na pepelnico ga je pa bolezen zopet napadla in je moral v posteljo. Kljub skrbni negi je postajal njegov položaj vedno nevarnejši, zato so ga v nedeljo, 11. februarja pripeljali v goriško bolnišnico, kjer je pa že v ponedeljek izdihnil svojo pretrpinčeno dušo. Če pomislimo, da je šel pokojni iz Bat v Lokovec po slovo od rojstne hiše, ker se je imel v soboto 27. januarja poročiti in ga je zadela smrtna nesreča na poti v Bate, kjer je doma njegova nevesta, potem je njegova smrt res pomilovanja vredna, žalostna.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Se nahaja na 965 E. 77th St. 5 sob spodaj, 4zgorej, klet pod vso hišo, furnez, rent \$45. Hitremu kupecu gre za \$3,500. Takoj plačate \$2,000. Vprašajte pri Fulton Tavern, 3336 Fulton Road. (89)

John Glach

kovač
13408 St. Clair Ave.

Brusimo in popravljamo kose in stroje za rezanje trave. Tel. GL-3963. (x)

Hiša poceni v Collinwoodu

Hiša za eno družino, se prodaja poceni. 7 sob, furnez, 2 garaži. Se mora prodati. Vprašajte na 21700 Tracy Ave., Euclid, Ohio. (89)

Dve sobi v najem

Odda se dve veliki sobi v najem, nanovo dekorirani, vse udobnosti. Pripravni za moža in ženo brez otrok. Sobe so na 1001 E. 63rd St., vprašajte se pa na 1007 E. 63rd St. (Apr. 12, 15, 17)

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 9571
Pripeljemo na dom.

Povodenj na zapadu. Vedno deževje in hitro tatanje snega je povzročilo povodnji v Napa Valley, California, kjer so številni domovi pod vodo. Na sliki vidimo dve deklici, ki sta šli klub povodnji na svoj dom, da rešita vsaj nekaj svojih igračk in drugih stvari.

Morilci za denar. — Trije gangsterji, ki so bili prijeti v Brooklynu, N. Y. Od leve na desno so: Harry (Pittsburgh Phil) Strauss, (Happy) Moine in Frank (the Dasher) Abbadando. Vsi trije pa zanikajo udeležbo pri umoru policijskega poročevalca George Rudnicka.

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

"Tukaj nekje bi moralo biti," je menil Bumble in pogledal na košček papirja, ki ga je držal v roki.

"Hej, kdo je?" je zaklical glas od zgoraj.

Gospod Bumble je obrnil glavo za glasom in zagledal moža, ki se je z životom nagibal skozi neka vrata v drugem nadstropju.

"Potrpite minuto," je zaklical glas. "Takoj pridem." Glava je izginila in vrata so se zaprla.

"Ali je ta tisti?" je vprašala gospoda Bumbula vrla gospa.

Gospod Bumble je prikimal. "Potem pomni, kaj sem ti rekla," je dejala matrona, "in govorim čim manj moreš, če ne, naju boš takoj izdal."

Gospod Bumble si je s kaj klislim obrazom ogledal poslopje, nato je očividno hotel izraziti svoje pomisleke, ali res kaže zdaj nadaljevati to podvzetje, ko ga prehiti Monks, ki je že odprl ozka vrata blizu poleg in jima namignil noter.

"Hitro!" je zavpil nepočakljivo in zateptal z nogo. "Ne združujte me tukaj!"

Zena, ki se je odkraja obotavljala, je stopila pogumno naprej brez nadaljnje povabila. Gospod Bumble, ki ga je bilo sram ali pa strah ostati zadaj, je stopil za njo, a bilo je videti, da mu ni nič kaj prav pri srcu. In tista posebna dostojanstvenost, sicer njegova najznačilnejša poteza, ga je skoraj dočela minila.

"Kaj vraga ste se pa obirali na dežju?" se je obrnil Monks do Bumbula, ko je zapahnil vrata za njim.

"Samo — samo ohladiti sva se hotela," je zajeceljal Bumble in se boječe ozrl.

"Ohladiti!" je zavrnil Monks. "Ves dež, kar ga je padlo in kar ga bo še kdaj padlo, ne ugasi toliko peklenškega ognja, kakor ga more človek v prsih nositi. Tako kmalu se ne boste ohladili, brez skrbi!"

S tem ljubeznivim nagovorom se je Monks naglo okrenil proti ženi in uprl vanjo prodirljivo oči, da je morala še ona, ki se ni dala zlepa zastrašiti, oči umakniti in jih povesiti.

"To je tista ženska — to?" je vprašal Monks.

"Hm! To je ženska," je odgovoril Bumble, ko se je spomnil ženinega opomina.

"Nemara mislite, da ženske ne znajo hraniti skrivnosti?" je segla gospodinja v pomenek in vrnila Monksu ostrí pogled.

"Eno vem, da varujejo, dokler ne pride na dan," je dejal Monks zaničljivo.

"Katero pa?" je vprašala matrona v istem tonu.

"Izgubo svojega dobrega imena," je odgovoril Monks. "In ravno tako me ni strah, če ve ženska skrivnost, ki ji obeta vrv okrog vratu ali izgon, da bi jo izdala komurkoli, mene že ne! Ali me razumete?"

"Ne," je odgovorila gospa in lahno zardela.

"Seveda ne," je rekel Monks, "kako neki!"

Ošinil je svoja tovariša z na pol porogljivim, na pol zaničljivim pogledom ter jima zopet namignil, naj gresta za njim. Hitel je preko sobe, ki je bila prilično prostorna, toda nizka. Hotel je ravno po strmih stopnicah, ali rajši po lestvi, ki je šla v drugo nadstropje v nekaka skladišča ka-li, kar sine svetel blisk skozi odprtino, nato pa treščil, da se strese trhlo poslopje od vrha do tal.

"Slišite?" je kriknil in od-

skočil, "slišite? Kako bobni in treska, kakor bi odmevalo od tisoč votlin, po katerih se skrivajo hudiči pred gromom. Zopetno mi je to treskanje."

Nekaj trenutkov je molčal, a potem, ko je hipoma potegnil roke od obraza, je gospod Bumble z grozo zapazil, da je ves spatec in bled.

"Tako me popade včasih," je rekel Monks, ko je zapazil njegovo prepadenost, "posebno, kadar grmi. Nič ne marajte, zdaj je zopet vse dobro."

S temi besedami je šel naprej po lestvi, pozaprl naglo oboknice v izbi, do katere je držala, potegnili niže svetilko, visečo na vrvi od škripeca, pritrjenega na debel tram na stropu. Medla luč se je razlila po stari mizi in treh stolihi poleg nje.

"No," je rekel Monks, ko so vsi trije sedli, "čim prej pride-mo do svoje zadeve, tem bolje za vse. Ženska ve, za kaj gre, ali ne?"

Vprašanje je veljalo Bumbulu. An jegova žena mu je prevzela odgovor z zatrdilom, da je o stvari popolnoma poučena.

"Ali je res, da ste bili pri baburi tisto noč, ko je umirala, in da vam je nekaj povedala —"

"O materi tistega fanta, ki ste ga imenovali," mu je segla matrona v besedo. "Je."

"Prvo vprašanje je, kaj vam je povedala," je rekel Monks.

"To je drugo," je pripomnila zelo premišljeno matrona. "Prvo je, koliko je to odkritje vredno."

"Kdo hudiča more to povedati, dokler ne ve, kakšno je?" je vprašal Monks.

"Nobeden prej kot vi, o tem sem prepričana," je odgovorila gospa Bumblova, ki ji ni manjkalo poguma, kakor bi bil lahko krepko podprčal njen tovariš pod jarmom.

"Hm," je dejal Monks pomembno in z željno vprašujočim pogledom. "Ali bi vrglo kaj denarja — e?"

"Mogoče že," se je glasil premišljeni odgovor.

"Nekaj ji je bilo vzeto," je rekel Monks. "Nekaj, kar je nosila pri sebi — nekaj —"

"Recite rajši, koliko daste," mu je pretrgala besedo gospa Bumblova. "Dovolj sem že slišala, prepričala sem se, da ste mož, ki smem z njim govoriti."

Gospod Bumble, ki mu njegova boljša polovica doslej ni razodela več skrivnosti, kot je je od kraja vedel, je ta razgovor poslušal z iztegnjenim vratom in široko odprtimi očmi, ki jih je obračal v neprikrivanem čulu zdaj na svojo ženo, zdaj na Monksa. To čudo je, če mogoče, še naraslo, ko je ta resno vpra-

šal, kakšno vsoto zahteva žena za svoje odkritje.

"Koliko je vredno za vas?" je vprašala žena tako mirno kakor prej.

"Mogoče nič, mogoče dvajset funtov," je odgovoril Monks.

"Govorite, da bom videl, kaj je,"

"Pet funtov primaknite. Dajte mi pet dvajset funtov v zlatu,"

je rekla žena, "pa vam povem vse, kar vem. Prej pa ne."

"Pet in dvajset funtov!" je vzkliknil Monks ter stopil nazaj.

"Govorila sem kar moči razločno," je odgovorila gospa Bumblova. "Niti dosti ni."

"Ni dosti za revno skrivnost, ki se izkaže lahko, da ni sploh nič vredna!" je vzkliknil Monks nestrpnost; "in ki je ležala že dvajset let ali več pokopana."

"Take stvari se dobro drže, in kakor staremu vinu se jim vrednost sčasoma podvoji," je odgovorila gospodinja v trdovratni malobrižnosti, ki jo je kazala takoj spočetka. "Pokopana! bi se njeno šepetanje razločneje Kar se tega tiče, lahko bodo ležale dvajset tisoč ali dvajset milijonov let, pa bodo le nazadnje pravile čudne zgodbe."

"Kaj, ko bi plačal za nič?" je vprašal Monks omahuje.

"Lahko mi denar zopet vzamete," je odgovorila žena. "Samo ženska sem — sama tukaj, brez vsakega varstva."

"Ne sama, draga moja, niti brez varstva ne," je pripomnil gospod Bumble. Glas se mu je tresel od straha. "Jaz sem tukaj, draga moja. In vrhutega —"

je nadaljeval s šklepetajočimi zobmi, "je gospod Monks preveč gentleman, da bi poskusil nasilje proti občinskim uradnim osebam. Gospod Monks ve, da nisem več mladič, in tudi, da nisem več prav v cvetu, kakor bi dejal; ampak slišal je, to menda lahko rečem, da je gospod Monks slišal, draga moja, da sem zelo odločen uradnik, prav nenavadno oster, kadar sem razdražen. Samo razdražiti me je treba — pa je!"

Pri teh besedah je poskusil gospod Bumble zgrabiti z divjo odločnostjo svojo svetilko; klavrno se mu je obnesel ta poskus, zakaj bojazljivi izraz sleherne njegove poteze je jasno kazal, da ga je res treba razdražiti, in sicer ne malo razdražiti, preden bi mogel pokazati svojo bojevitost — razen, seveda, nasproti ubožcem ali nalašč v ta namen izučeniim osebam.

"Ti si norček," ga je zavrnila gospa Bumblova, "in bolje, da držiš jezik za zobmi."

"Naj bi si ga bil rajši odrezal, preden je prišel semkaj, če ne more bolj tiho govoriti," je dejal Monks srdito. "Torej — je vaš mož, e?"

"On — moj mož!" se je zahehetala matrona in se izognila odgovoru.

"Saj sem si takoj mislil, ko sta stopila v hišo," je dejal

Monks, ki je zapazil nejevoljni pogled, s katerim je ošinila pri-teh besedah svojega soproga.

"Tem bolje torej! Manj si pomišljam govoriti z dvema človekoma, ako vidim, da sta oba ene volje. Resno mislim. Poglejte!"

Vtaknil je roko v stranski žep in potegnil iz njega platneno vrečko, naštel na mizo pet in dvajset zlatov ter jih porinil ženski.

"Nate," je rekel, "poberite si jih! In kadar preneha ta prokleti grom, ki čutim, da hoče treščiti zdaj zdaj nad hišo, mi razložite svojo povest."

Ko je prenehal grom — zdelo se je, da je res mnogo bliže in kakor da hoče skoraj prav skoraj prav nad njihovimi glavami vse polomiti in raztreskati — je dvignil Monks obraz od mize in se sklonil, da bi poslušal, kaj mu bo povedala ženska.

Glave so se vsem trem skorajda stikale: moža sta se nagnila v radovednosti preko male mize in ženska se je tudi sklonila, da bi se njeno šepetanje razločneje slišalo. Medli žarki visoke svetilke, padajoči naravnost nanje, so še večali bledoto in plahi izraz njihovih obličij, ki so, obkrožena z najtemnejšim mrakom, pošastno sijala iz noči.

"Ko je umirala tista ženska, ki smo jo klicali staro Sally," je začela gospa, "sva bili jaz in ona sami."

"Nikogar drugega ni bilo?" je vprašal Monks takisto zamolklo šepetaje. "Nikake revne bolnice ali blaznice na drugi postelji? Nikogar, ki bi bil poslušal in nemara razumel?"

"Žive duše ne," je odgovorila ženska, "sami sva bili. Jaz edina sem stala poleg nje, ko je prišla smrt čeznjo."

"Dobro," je dejal Monks in jo pazno motril. "Naprej!"

"Govorila je o nekem mladem bitju," je nadaljevala gospa Bumblova, "ki je spravilo pred nekaj leti otroka na svet ne le v isti sobi, ampak celo v isti postelji, v kateri je ležala starka v smrtnih bolečinah."

"A?" je dejal Monks s tre-

petajočimi ustnicami in se ozrl preko rame. "Vraga! Kako se stvari pleto!"

"Otrok je bil tisti, ki si mu ga sinoči omenil," je dejala gospa in mignila malomarno proti svojem možu, "strežnica je okradla njegovo mater."

"Ko je še živela?" je vprašal Monks.

"Ko je bila že mrtva," je odgovorila žena. "Mrtvi je ukradla, toliko da je izdihnila, tisto, kar je prosila mrtva mati s svojim zadnjim dihljajem, naj ji shrani za dete."

"Pa je prodala?" je vzkliknil Monks silno radovedno. "Je prodala? Kje? Kedaj? Komu? — Kako dolgo je že tega?"

"Ko mi je to z veliko težavo povedala," je dejala žena, "je omahnula in izdihnila."

"Ne da bi bila še kaj rekla?" je vzkliknil Monks z glasom, ki je bil tem srditejši, čim bolj ga je skušal pridrževati. "To je laž! S tem se ne dam odpraviti. Še več je povedala. Dušo iztrgam iz vaju obeh, ako ne izvem, kaj je bilo."

"Druge besede ni izustila," je dejala ženska, ki je tujčeva razkačenost po vsej priliki ni vznemirila (česar o gospodu Bumblo ne moremo reči); "a krepko

je vprašal Monks takisto zamolklo šepetaje. "Nikake revne bolnice ali blaznice na drugi postelji? Nikogar, ki bi bil poslušal in nemara razumel?"

"Žive duše ne," je odgovorila ženska, "sami sva bili. Jaz edina sem stala poleg nje, ko je prišla smrt čeznjo."

"Dobro," je dejal Monks in jo pazno motril. "Naprej!"

"Govorila je o nekem mladem bitju," je nadaljevala gospa Bumblova, "ki je spravilo pred nekaj leti otroka na svet ne le v isti sobi, ampak celo v isti postelji, v kateri je ležala starka v smrtnih bolečinah."

"A?" je dejal Monks s tre-

petajočimi ustnicami in se ozrl preko rame. "Vraga! Kako se stvari pleto!"

"Otrok je bil tisti, ki si mu ga sinoči omenil," je dejala gospa in mignila malomarno proti svojem možu, "strežnica je okradla njegovo mater."

"Ko je še živela?" je vprašal Monks.

"Ko je bila že mrtva," je odgovorila žena. "Mrtvi je ukradla, toliko da je izdihnila, tisto, kar je prosila mrtva mati s svojim zadnjim dihljajem, naj ji shrani za dete."

"Pa je prodala?" je vzkliknil Monks silno radovedno. "Je prodala? Kje? Kedaj? Komu? — Kako dolgo je že tega?"

"Ko mi je to z veliko težavo povedala," je dejala žena, "je omahnula in izdihnila."

"Ne da bi bila še kaj rekla?" je vzkliknil Monks z glasom, ki je bil tem srditejši, čim bolj ga je skušal pridrževati. "To je laž! S tem se ne dam odpraviti. Še več je povedala. Dušo iztrgam iz vaju obeh, ako ne izvem, kaj je bilo."

"Druge besede ni izustila," je dejala ženska, ki je tujčeva razkačenost po vsej priliki ni vznemirila (česar o gospodu Bumblo ne moremo reči); "a krepko

je vprašal Monks takisto zamolklo šepetaje. "Nikake revne bolnice ali blaznice na drugi postelji? Nikogar, ki bi bil poslušal in nemara razumel?"

"Žive duše ne," je odgovorila ženska, "sami sva bili. Jaz edina sem stala poleg nje, ko je prišla smrt čeznjo."

"Dobro," je dejal Monks in jo pazno motril. "Naprej!"

"Govorila je o nekem mladem bitju," je nadaljevala gospa Bumblova, "ki je spravilo pred nekaj leti otroka na svet ne le v isti sobi, ampak celo v isti postelji, v kateri je ležala starka v smrtnih bolečinah."

"A?" je dejal Monks s tre-

petajočimi ustnicami in se ozrl preko rame. "Vraga! Kako se stvari pleto!"

"Otrok je bil tisti, ki si mu ga sinoči omenil," je dejala gospa in mignila malomarno proti svojem možu, "strežnica je okradla njegovo mater."

"Ko je še živela?" je vprašal Monks.

"Ko je bila že mrtva," je odgovorila žena. "Mrtvi je ukradla, toliko da je izdihnila, tisto, kar je prosila mrtva mati s svojim zadnjim dihljajem, naj ji shrani za dete."

"Pa je prodala?" je vzkliknil Monks silno radovedno. "Je prodala? Kje? Kedaj? Komu? — Kako dolgo je že tega?"

"Ko mi je to z veliko težavo povedala," je dejala žena, "je omahnula in izdihnila."

"Ne da bi bila še kaj rekla?" je vzkliknil Monks z glasom, ki je bil tem srditejši, čim bolj ga je skušal pridrževati. "To je laž! S tem se ne dam odpraviti. Še več je povedala. Dušo iztrgam iz vaju obeh, ako ne izvem, kaj je bilo."

"Druge besede ni izustila," je dejala ženska, ki je tujčeva razkačenost po vsej priliki ni vznemirila (česar o gospodu Bumblo ne moremo reči); "a krepko

je vprašal Monks takisto zamolklo šepetaje. "Nikake revne bolnice ali blaznice na drugi postelji? Nikogar, ki bi bil poslušal in nemara razumel?"

"Žive duše ne," je odgovorila ženska, "sami sva bili. Jaz edina sem stala poleg nje, ko je prišla smrt čeznjo."

"Dobro," je dejal Monks in jo pazno motril. "Naprej!"

"Govorila je o nekem mladem bitju," je nadaljevala gospa Bumblova, "ki je spravilo pred nekaj leti otroka na svet ne le v isti sobi, ampak celo v isti postelji, v kateri je ležala starka v smrtnih bolečinah."

"A?" je dejal Monks s tre-

petajočimi ustnicami in se ozrl preko rame. "Vraga! Kako se stvari pleto!"

"Otrok je bil tisti, ki si mu ga sinoči omenil," je dejala gospa in mignila malomarno proti svojem možu, "strežnica je okradla njegovo mater."

"Ko je še živela?" je vprašal Monks.

"Ko je bila že mrtva," je odgovorila žena. "Mrtvi je ukradla, toliko da je izdihnila, tisto, kar je prosila mrtva mati s svojim zadnjim dihljajem, naj ji shrani za dete."

"Pa je prodala?" je vzkliknil Monks silno radovedno. "Je prodala? Kje? Kedaj? Komu? — Kako dolgo je že tega?"

"Ko mi je to z veliko težavo povedala," je dejala žena, "je omahnula in izdihnila."

"Ne da bi bila še kaj rekla?" je vzkliknil Monks z glasom, ki je bil tem srditejši, čim bolj ga je skušal pridrževati. "To je laž! S tem se ne dam odpraviti. Še več je povedala. Dušo iztrgam iz vaju obeh, ako ne izvem, kaj je bilo."

"Druge besede ni izustila," je dejala ženska, ki je tujčeva razkačenost po vsej priliki ni vznemirila (česar o gospodu Bumblo ne moremo reči); "a krepko

je vprašal Monks takisto zamolklo šepetaje. "Nikake revne bolnice ali blaznice na drugi postelji? Nikogar, ki bi bil poslušal in nemara razumel?"

"Žive duše ne," je odgovorila ženska, "sami sva bili. Jaz edina sem stala poleg nje, ko je prišla smrt čeznjo."

"Dobro," je dejal Monks in jo pazno motril. "Naprej!"

"Govorila je o nekem mladem bitju," je nadaljevala gospa Bumblova, "ki je spravilo pred nekaj leti otroka na svet ne le v isti sobi, ampak celo v isti postelji, v kateri je ležala starka v smrtnih bolečinah."

"A?" je dejal Monks s tre-

petajočimi ustnicami in se ozrl preko rame. "Vraga! Kako se stvari pleto!"

"Otrok je bil tisti, ki si mu ga sinoči omenil," je dejala gospa in mignila malomarno proti svojem možu, "strežnica je okradla njegovo mater."

"Ko je še živela?" je vprašal Monks.

"Ko je bila že mrtva," je odgovorila žena. "Mrtvi je ukradla, toliko da je izdihnila, tisto, kar je prosila mrtva mati s svojim zadnjim dihljajem, naj ji shrani za dete."

"Pa je prodala?" je vzkliknil Monks silno radovedno. "Je prodala? Kje? Kedaj? Komu? — Kako dolgo je že tega?"

"Ko mi je to z veliko težavo povedala," je dejala žena, "je omahnula in izdihnila."

"Ne da bi bila še kaj rekla?" je vzkliknil Monks z glasom, ki je bil tem srditejši, čim bolj ga je skušal pridrževati. "To je laž! S tem se ne dam odpraviti. Še več je povedala. Dušo iztrgam iz vaju obeh, ako ne izvem, kaj je bilo."

"Druge besede ni izustila," je dejala ženska, ki je tujčeva razkačenost po vsej priliki ni vznemirila (česar o gospodu Bumblo ne moremo reči); "a krepko

je vprašal Monks takisto zamolklo šepetaje. "Nikake revne bolnice ali blaznice na drugi postelji? Nikogar, ki bi bil poslušal in nemara razumel?"

"Žive duše ne," je odgovorila ženska, "sami sva bili. Jaz edina sem stala poleg nje, ko je prišla smrt čeznjo."

"Dobro," je dejal Monks in jo pazno motril. "Naprej!"

"Govorila je o nekem mladem bitju," je nadaljevala gospa Bumblova, "ki je spravilo pred nekaj leti otroka na svet ne le v isti sobi, ampak celo v isti postelji, v kateri je ležala starka v smrtnih bolečinah."

"A?" je dejal Monks s tre-

petajočimi ustnicami in se ozrl preko rame. "Vraga! Kako se stvari pleto!"

"Otrok je bil tisti, ki si mu ga sinoči omenil," je dejala gospa in mignila malomarno proti svojem možu, "strežnica je okradla njegovo mater."

"Ko je še živela?" je vprašal Monks.

"Ko je bila že mrtva," je odgovorila žena. "Mrtvi je ukradla, toliko da je izdihnila, tisto, kar je prosila mrtva mati s svojim zadnjim dihljajem, naj ji shrani za dete."

"Pa je prodala?" je vzkliknil Monks silno radovedno. "Je prodala? Kje? Kedaj? Komu? — Kako dolgo je že tega?"

"Ko mi je to z veliko težavo povedala," je dejala žena, "je omahnula in izdihnila."

"Ne da bi bila še kaj rekla?" je vzkliknil Monks z glasom, ki je bil tem srditejši, čim bolj ga je skušal pridrževati. "To je laž! S tem se ne dam odpraviti. Še več je povedala. Dušo iztrgam iz vaju obeh, ako ne izvem, kaj je bilo."

"Druge besede ni izustila," je dejala ženska, ki je tujčeva razkačenost po vsej priliki ni vznemirila (česar o gospodu Bumblo ne moremo reči); "a krepko

je vprašal Monks takisto zamolklo šepetaje. "Nikake revne bolnice ali blaznice na drugi postelji? Nikogar, ki bi bil poslušal in nemara razumel?"

"Žive duše ne," je odgovorila ženska, "sami sva bili. Jaz edina sem stala poleg nje, ko je prišla smrt čeznjo."

"Dobro," je dejal Monks in jo pazno motril. "Naprej!"

"Govorila je o nekem mladem bitju," je nadaljevala gospa Bumblova, "ki je spravilo pred nekaj leti otroka na svet ne le v isti sobi, ampak celo v isti postelji, v kateri je ležala starka v smrtnih bolečinah."

"A?" je dejal Monks s tre-

petajočimi ustnicami in se ozrl preko rame. "Vraga! Kako se stvari pleto!"

"Otrok je bil tisti, ki si mu ga sinoči omenil," je dejala gospa in mignila malomarno proti svojem možu, "strežnica je okradla njegovo mater."

"Ko je še živela?" je vprašal Monks.

"Ko je bila že mrtva," je odgovorila žena. "Mrtvi je ukradla, toliko da je izdihnila, tisto, kar je prosila mrtva mati s svojim zadnjim dihljajem, naj ji shrani za dete."

"Pa je prodala?" je vzkliknil Monks silno radovedno. "Je prodala? Kje? Kedaj? Komu